

Nagyarányu zsirlopást leplezett le a szegedi rendőrség a Szegedi Húsiparosok Szövetkezete zsirfeldolgozó üzemében

Hónapok óta lopkodták a közellátás céljait szolgáló zsirmennyiséget — A betört raktáráblak árulta el a tetteseket

(A Délmagyarország munkatársától) Nagyarányu zsirtovajlás ügyét gongyóli fel a szegedi rendőrség. A sorozatos lopások a Szegedi Húsiparosok Szövetkezete zsirfeldolgozó üzemében történtek a közellátás céljaira tartálékolt zsirmennyiséget úgyszólván nap, mint nap lopkodták.

Néhány héttel ezelőtt a Szegedi Húsiparosok Szövetkezete zsirfeldolgozó üzemében jelentést tett a rendőrségnek, hogy a raktár utcai ablakát betörték és

a raktárból ismeretlen tettesek husz láda zsirt elloptak.

A rendőrség azt is bejelentette, hogy az üzem alkalmazottai közül senkire sem gyanakodnak, mert mind megbízható és becsületes munkás. A bejelentés alapján a rendőrség nagy erővel nyomozott, de a nyomozás eleinte nem sok eredménnyel haladt.

Szombaton este végre aztán újabb nyomon indulhatott el a rendőrség. Az üzem egyik hátsó betört ablaka feltűnt a közelben szolgálatot teljesítő rendőrnek, aki társai segítségével megállapította, hogy a zsirlopásokat Muró Péter 20 éves Török-utca 6. szám alatt lakó napszámos követi el, akinek ebben egy másik fiatalember, segédkezett. A rendőrség figyelemmel kísérte a történeteket és Muró Péter lakásán sikerült őket tettenérni, amikor éppen a lopott zsirt hazaszállították a Török-utca 6. szám alá. A rendőrség ettől kezdve már biztosan volt és a megkezdett vallomások alapján a tettesek és orgazdák egymásután kerültek a központi ügyeletre. Közülük

tizenhármát őrizetbe vettek.

Kiderült, hogy a lopásokat az üzem alkalmazottai követik el. Egyelőre azt sem lehet megállapítani, hogy pontosan ki mennyit lopott, mert a lanyha ellenőrzés — mint ezt a rendőrségi nyomozás megállapítja — ezt egyelőre lehetetlenné teszi. Muró Péter kihallgatása során előadta, hogy a lopásokat hol Mess József 26 éves Török-utca 6. szám alatt lakó napszámosmal, hol Welchnert József 40 éves Dohány-utca 5. szám alatt lakó lakatosmal követte el. Mindannyiszor

bemászott a betört ablakon a raktárba és társának kiadogatta a lopott zsirládákat.

Ezeket a raktár melletti nádas szélébe rejtették és közösen vitték el Muró lakására, hogy onnan elszállítsák. A tettenéréskor 5 láda, november 15-én négy láda, október 30-án két láda, november 12-én két láda zsirt loptak. Ezenkívül november 22-én még a szappanföldolgozó üzem raktárából 120 darab szappant. A lopott zsirt minden alkalommal eladták, mégpedig a megengedettnél jóval magasabb áron. Így az egyik gukrászda tulajdonosai is ládaszámba vették a préselt zsirt 3 pengő 60 filléres áron. Három ládával egy vendéglősné vásárolt 3 pengő 50 filléres áron és abból 60 kilót nyomban továbbadott 4 pengő 50 fillérért. A legtöbb helyen, legalábbis a vásárlók vallomása szerint, azt mondták, hogy ők mint az üzem alkalmazottai, járandóságuk fejében kapták a zsirt. Muró bevallotta a továbbiakban, hogy mindig előre készültek a lopásokra és munka végzetével előkészítették a terepet. Megtörtént az is, hogy a ruhájuk alatt hoztak néhány kiló zsirt és azt is eladták.

A további kihallgatások során a rendőrségnek sikerült felgöngyöltetnie az egész társaságot.

Őrizetbe vették Jenei Antal 27 éves hentessegédet, aki több ízben lopott zsirt és azt tovább-

adta 3 pengő 50 fillérért. Jenei vallomása során elmondotta, hogy egyszer Kiss Lajos ügyvezető-igazgató tettenérte őt, de végül is ki-magyarázkodott és így nem bocsájtották el. Muró Péterné, Muró Péter édesanyja elmondotta, hogy nem tudta, hogy a zsirt lopásból származik, annak ellenére sem, hogy a zsirt mindig az esti órákban szállították a lakására. A rendőrség őt is őrizetbe vette. Az elkövetett lopásokat Mess és Welchnert is beismerte. Korom Jenő 20 éves napszámos szintén több ízben lopott zsirt, amelyet 3 pengős áron adott tovább. Felhő Miklós 28 éves napszámos csak egy kiló zsirt lopását ismerte be. Mező Mihály 45 éves napszámos kétszer egy kiló elvitelét ismerte be, amelyet a ruhája alatt csempésztett ki az üzemből. Mező Ferenc ugyancsak beismerte, hogy többször lopott zsirt és azt 3 pengő 50 filléres áron továbbadta.

A zsirt a következők vették meg a rendőrség közlése szerint: Domány Andrásné 3 kilót, Pálfi Lajos 3 kilót, Korom Sándor 2 és fél kilót vett Mező Ferenc-től. Németh Mártonné Murónétól 7 és fél, Schwarcz Miklósné Jeneitől 6 kilót, Szilbereisz András ugyancsak Jeneitől 5 kilót, Gaál Eszter Murótól 75 kilót, Bucszán Miklós Gaál Esztertől 25 kilót, Barta Sándor és Bíró László ugyancsak Murótól 125 kilót.

A vádlottak a kihallgatások során egymás ellen is vallottak, a rendőrség tisztázta az ügyet. Közülük 13-at letartóztatott részben lopás, részben árdragítás miatt.

Az őrizetbe vett társaságot szerdán délben kísérték át a szegedi ügyészségre.

Ma este a Tisza szálló téli kertjében

Katalin estét

tartunk

HOCH-ROZSÓ

tánczenekar. Asztalrendelés: Telefonon 10-44.

Vásárhely egyhavi beszerzési segélyt ad tisztviselőinek

Hódmezővásárhely, november 26. (A Délmagyarország tudósítójától) Hódmezővásárhely törvényhatósága szerdán délelőtt tartotta rendes kisgyűlését dr. Simkó Elemér főispán elnököltével. Az ülésen dr. Beretsek Pál polgármester helyettes javaslatára egyhangulag megszavazták a tisztviselők beszerzési segélyét. Endrey Béla polgármester pártfogó felszólalása után kimondták, hogy javasolják a városi tisztviselőknek december első napjaiban egyhavi illetményüknek megfelelő segélykiutalását.

Szenvedélyes vita keletkezett egy simának látszó programpontról. A városi bérházban megüresedett Gulácsi Sándor elhelyezett OTI-vezető lakása s ezt a polgármester Gulácsi helyettesének dr. Kiss Endrének javasolta odaadni. Ez ellen különvéleményt jelentett be Lázár Dezső gazdasági főtanácsos, aki a lakást az Ármentesítő Társulat új igazgató-főmérnökének: Takácsi Sándornak ajánlta kiutalni. Karácsonyi Sándor és Lázár Dezső szócsatájához Koller István és Lázár Lajos felszólalása csatlakozott. A vita befejezése után szavazásra bocsátották a kérdést, amelynek értelmében a kisgyűlés tagjai 14:6 szavazatarányban Kiss Endre lakásigényének teljesítése mellett döntöttek.

Dénes

könyvkereskedés

K é r e l e m

Tisztelettel kérem nb. vevőimet, hogy karácsonyi könyvrendeléseiket, különösen külföldi könyvekre, már most feladni sziveskedjenek. — A raktáron nem tartott külföldi könyvek beszerzését karácsonyra így még biztosítani tudom. 380

MAGYAR NYILVÁNOSSÁG

„SZEVEDI KÉPEK” címmel rendkívül érdekes cikksorozatban foglalja össze szegedi megfigyeléseit a „Kis Újság” hasábjain Darvas József, a kiváló tehetségű fiatal író. Szerdai cikkében „Mintaintézmények...” fejezetcím alatt többek között a következőket írja: „...A Tisza partján áll a szegedi múzeum épülete is: egyszerű, nemes vonala, szép palota. Jelentősebb vidéki múzeumaink közül legtöbbször a gyűjteményét láttam már, — úgy hiszem, mind között a szegedi a legkülönb. Igen gazdag és a helyi érdekességek jóval felül emelkedik a régészeti gyűjtemény, amelyet jó Móra Ferenc, a kiváló író, a múzeum hosszú éveken át volt igazgatója gyarapított különösen sok értékes lelettel. Az ősi sírok és eltemetett romok, a földalatti Magyarország, lelkes buvára azonban legalább ilyen szerelmes igyekezettel bódult a földfeletti Magyarországnak is. Ha nem ismernék a szegedvidéki nép életéről írott remek karcolatait, elbeszéléseit s csak a múzeum néprajzi gyűjteményét néznénk meg, amelynek legnagyobb részét ő szedte össze s rendezte valóságos élőképpé, akkor is meg kellene éreznünk, hogy milyen eleven kapcsolatot fűzte őt össze ezzel a néppel. Még iskolába jártam, a szomszédos Fegyverháza, Móra szállóvárosában, amikor egyszer meglátogattam őt itt a múzeumban. Emlékszem, vasárnap délelőtt volt s ő azért bent ült a hivatalában és az asztala körül három vagy négy tanyási parasztember üldögélt, — beszélgettek, diskuráltak. Ők is éppen csak meglátogatták, akár én. A múzeum előtti téren akkor még piac volt s vasárnapokon, meg piaci napokon rengeteg parasztszekér, valóságos szekértábor állt ott s akik ismerték Mórát — sokan voltak ilyenek a szegedi határban —, hát csak felszaladtak hozzá, őt is megnézni, ha már bejöttek a városba. Móra igyekezett a tanyai magyarokat a könyvtárba is beszoktatni: vasárnapokon is nyitva tartotta a múzeum épületében levő Somogyi-könyvtárat s a parasztok közül csakugyan elég szép számmal is akadtak látogatók. Nyilván az ő hagyatéka az, hogy most, amikor végignéztam a könyvtárlátogatók legutolsó statisztikáját, aránylag még mindig jelentős számot találtam a földművelő, kisgazda, kisbélő rovatban... A közel 150 ezer kötettel rendelkező Somogyi-könyvtár különben úgy hiszem, legkülönb. vidéki közkönyvtárunk. Könyvanyaga igen gazdag és állandó lépést tart a legújabb idővel, beosztása, katalógizálása modern és egyszerű, olvasóinak száma igen nagy —, szóval nem valami könyvmúzeum ez, hanem élő szervezet. Az egyetlen baj csak az, hogy közkönyvtár léteire is inkább csak a „Szeged iskolaváros” fiataljaiból rekrutálódnak látogatóinak legnagyobb része, mint a „köz” egyéb részeiből —, egyezőval majdnem egy második egyetemi könyvtár szerepét játssza, ahelyett, hogy igazi közkönyvtár, hogy ne mondjam, népkönyvtár lenne... A múzeum épülete előtt ott áll a jó Móra Ferenc szobra s immár vagy két esztendeje vár is, hogy leleplezzék... Igen, mert a kiváló trórsz politikus volt s egyszer rosszul helyezkedett. Szeged azután így tartja őt számon szegény Juhász Gyulával együtt s így aztán mikor le akarták leplezni a szobrot, nem akadt szónok, később meg már lett volna szónok, de a „köz” nem merete vállalni az ünnepséget. A szobor azért mégis csak itt áll s leplezetlenül is hirdeti egy kiváló magyar szellem emlékét. Különben is úgy hiszem, Móra Ferenc fent az éghen a szobornál is jobban örül annak, hogy — ha már hivatalosan nem jutott neki utca vagy tér Szegeden — a nép úgy maga között „Móra-park-nak” hívja a múzeum előtt, a régi piac tér helyére telepített fűves-fás terület — fejezi be Darvas József.